

ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ВІДПОВІДЕЙ НА ЗАПИТИ НА ІНФОРМАЦІЮ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ»

До редакції журналу звернувся представник одного із обласних центрів служби крові з проханням роз'яснити, чи центр служби крові належить до кола суб'єктів владних повноважень і чи уповноважений надавати відповіді на запити на інформацію, складені відповідно до положень Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Правові основи:

- Кодекс України про адміністративне судочинство від 06.07.2005 р. № 2747-IV;
- Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р. № 2939-VI;
- Наказ МОЗ України «Про затвердження переліків закладів охорони здоров'я, лікарських, провізорських посад та посад молодших спеціалістів з фармацевтичною освітою у закладах охорони здоров'я» від 28.10.2002 р. № 385;
- Постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України «Про практику застосування адміністративними судами положень Закону України від 13.01.2011 р. № 29349-VI “Про доступ до публічної інформації”» від 30.09.2013 р. № 11.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації», публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

У Постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України «Про практику застосування адміністративними судами положень Закону України від 13.01.2011 р. № 29349-VI “Про доступ до публічної інформації”» від 30.09.2013 р. № 11 передбачено, що за законодавчим визначенням публічної інформації можна виокремити такі ознаки публічної інформації:

«1) готовий продукт інформації, який отриманий або створений лише в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством;

2) задалегідь відображена або задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація;

3) така інформація знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень або інших розпорядників публічної інформації;

4) інформація не може бути публічною, якщо створена суб'єктом владних повноважень не під час виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків;

5) інформація не може бути публічною, якщо створена не суб'єктом владних повноважень.

У разі відсутності перелічених ознак в інформації, така інформація, не належить до публічної.

Отже, визначальним для публічної інформації є те, щоб вона є заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом, отриманим або створеним лише суб'єктом владних повноважень у процесі виконання своїх обов'язків».

Зі змісту ч. 1 ст. 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» випливає, що суб'єктами владних повноважень визнаються органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, які здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 3 Кодексу адміністративного судочинства України, «суб'єкт владних повноважень – орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень».

На підставі ознак суб'єкта владних повноважень можна дійти висновку, що обласний центр служби крові, який є закладом охорони здоров'я, не може вважатись суб'єктом владних повноважень, а інформація, яка створюється обласним центром служби крові, не може вважатись публічною.

Згідно з Наказом МОЗ України «Про затвердження переліків закладів охорони здоров'я, лікарських, провізорських посад та посад молодших спеціалістів з фармацевтичною освітою у закладах охорони здоров'я» від 28.10.2002 р. № 385, центри служби крові (республіканські, обласні, міські) за своїм правовим статусом є закладами охорони здоров'я (п. 1.3 Переліку), що також вказує на те, що окреслені центри не можуть визнаватись суб'єктами владних повноважень. У зв'язку з цим слід навести кілька прикладів з судової практики.

Приклад 1. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 28.07.2015 р. у справі № К/800/34188/15: «Постановою Донецького окружного адміністративного суду від 26.05.2015 р., залишеною без змін ухвалою Донецького апеляційного адміністративного суду від 26.05.2015 р., відмовлено в задоволенні позову ОСОБА_1 про визнання неправомірними дій відповідача в частині безпідставної відмови у задоволенні запиту на інформацію та зобов'язання надати мотивовану відповідь на запит про надання публічної інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Судові рішення мотивовані тим, що в діях відповідача відсутнє порушення права позивача на одержання публічної інформації, оскільки запитувана інформації не має ознак публічної, бо створена юридичною особою – Комунальним лікувально-профілактичним закладом «Обласна психіатрична лікарня м. Слов'янська», а не суб'єктом владних повнова-

жень у процесі виконання своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством. Тому на таку інформацію та на правовідносини, пов'язані з її поширенням, оприлюдненням, наданням тощо, не поширюються норми Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Виходячи зі змісту касаційної скарги та оскаржуваних судових рішень, касаційна скарга є необґрунтованою, а викладені в ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи, оскільки заявник не навів підстав, які б дозволили вважати, що суди неправильно застосували норми матеріального або процесуального права».

Приклад 2. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 01.03.2016 р. у справі № К/800/24569/14: «Пунктом 7 частини першої статті 3 Кодексу адміністративного судочинства України передбачено, що суб'єкт владних повноважень – це орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

З наведеного випливає, що Комунальний заклад «Рівненська обласна клінічна лікарня» Рівненської обласної ради не є суб'єктом владних повноважень.

У даному випадку спірні правовідносини виникли між фізичною особою ОСОБА_5 в особі представника ОСОБА_4 та Комунальним закладом «Рівненська обласна клінічна лікарня», який виступає, на думку позивача, розпорядником інформації, однак останнім не враховано, що запитувана інформація не має ознак публічної, оскільки створена юридичною особою – Комунальним закладом «Рівненська обласна клінічна лікарня», а не суб'єктом владних повноважень.

Колегія суддів погоджується з висновками судів, що запитувана позивачем інформація не є публічною, оскільки вона не створювалась у процесі виконання суб'єктом владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством. Тому на таку інформацію та на правовідносини, пов'язані з її поширенням, оприлюдненням, наданням тощо, не поширюються норми Закону України «Про доступ до публічної інформації».

*Консультації підготував Дмитро Клапатий,
асистент кафедри медичного права ФПДО
Львівського національного медичного
університету імені Данила Галицького,
президент ЛОБФ «Медицина і право», адвокат*